

Gliemezis

Gliemezis bija priekšzīmīgs pilsonis, viņš palīdzēja zaķu dzimtas večukiem pāriet pāri ceļam. Viņš stāvēja pie veikala un kontrolēja saldumu pārdošanu bērniem. Balsoja vēlēšanās un palīdzēja tikt skaidrībā, par ko jābalso – par kokiem vai par žogiem.

Gliemezi maz kas apciemoja, un dažreiz viņš jutās vientuļi. Cienījamais un vienkārši labais Gliemezis reiz apslima un viņam grūti bija piedalīties tautas izglītošanā.

Dzīvoja arī Varde, kurš negribēja balsot un uzskatīja, ka koki un žogi ir viens un tas pats. Varde pazina Gliemezi, jo otrajam diezgan patika visus pamācīt, kā jāēd un ko jāēd... Bet kad pa visu dienu Varde nevarēja satikt Gliemezi, viņš nobažījās, vai viss kārtībā ar Gliemezi.

Varde gāja uz Gliemeža mājas pusi. Kad viņš bija atnācis, tad piekļāvēja pie durvīm. Gliemezis sāka skatīties pa logu – kurš pie viņa nāk. Skatījās, skatījās un nevarēja saskatīt pusstundu. Varde jau sāka kliegt – tas esmu es, Varde! Bet mājas saimnieks tikai skatījās. Beidzot atvēris durvis, Gliemezis šķita novārdzis un klepoja. Varde nobijās un aizgāja meklēt palīdzību.

Palīdzību meklēt Varde gāja pie ciema Vecā. Tas bija Strauss. Viņš sēdēja uz savas mājas jumta, un no viņa mēģināja tikt vaļā kāds Cilvēks, kuram laikam ne pārāk patika Strausi. Bet ciema Vecajam bija diezgan dikti iepaticies šis jumts. Tā nu viņš gulšņāja un nedzirdēja, ko Varde gribēja teikt. Pēkšņi garām tekalēja Skudra, kurš piebilda, ka Vecais gulēšot vēl ilgi un ka viņu nedrīkstot traucēt. Pēc sakāmā drīz vien Skudra kokos – laikam steidzās uz balsošanu.

Tad Varde palika kopā ar Cilvēku, kurš gribēja dabūt lejā Veco. Bezcerības mākts, Varde devās tālāk, taču piepeši sāka justies ļoti slikti – no viņa izspraucās puņķi. Par spīti sliktajai pašsajūtai, Varde atcerējās, ka kalnā dzīvo Puķe, kura ir ļoti veca un daudz ko piedzīvojusi. Vienalga, Varde nodomāja, mēģināšu uzkāpt kalnā.

Neatlaidīgais Varde kāpa un kāpa, un kāpa, un piekusa, bet pēc tam atdzīvojās un turpināja kāpt augstāk un augstāk. Te pēkšņi viņš apstājās, lai pamierlotos ar marinētām olām un brokoļiem. Šausmas! Kur Varde atrada marinētās olas, nav zināms. Beidzot pēc piecām minūtēm viņš uzkāpa kalnā. Puķe stāvēja kā stingusi. Savukārt Varde nekavējoties izstāstīja, ka Gliemezis saslimis un viņam vajadzīga palīdzība. Sakāmo teikdams, Varde blakus sev nolika līdzpaņemto spaini, kas bija pilns ar viņa puņķiem. Puķe atzina, ka esot visgudrākā šajā zemē, bet par saslimšanu neko nezinot. Aizkustināta viņa piebilda – paldies, ka apciemoji, tikai, lūdzu, centies nesusisties, kad kāpsi lejā.

Varde bēdīgs izsauca liftu. Par laimi lifts viņu nogādāja lejā. Varde gāja uz Gliemeža mājas pusi un atkal piekļāvēja. Novārdzis Gliemezis atvēra durvis un aicināja Vardi iekšā. Beidzot it kā atgūdamies Gliemezis sāka runāt par politiku un dzīvi, kā arī par tauriņiem. Pa to laiku viņš sāka justies daudz labāk.

Laiks pagāja ātri, un Vardei jau vajadzēja doties mājās. Arī Varde saprata, ka ir izvesēlojies. Tā nu viņš izlēja puņķus no spaiņa un priecīgs gāja uz savu māju pusi.